

РЕШЕНИЕ

№ 28877

гр. София, 17.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 22.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3019** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 във връзка с чл. 121, ал. 6 и чл. 195 – чл. 197 ДОПК.

Образувано е по жалба с вх. № 8454/11.03.2026 г. по описа на Административен съд София-град, подадена от В. Б. Т. срещу решение № ПИ-62/24.02.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ – С., поправено с решение за поправка на очевидна фактическа грешка № ПИ-62-1/22.04.2026 г. на директора на ТД на НАП – С..

В жалбата се сочи, че обжалваният акт е незаконосъобразен, постановен в нарушение на административнопроизводствените правила, материалния закон и целите му, поради което моли за неговата отмяна.

Счита, че продължаването на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки /ПОМ/ е постановено при нарушение на предпоставките на закона и установените процесуални правила. Постановление за продължаване действието на ПОМ било направено след изтичане срока на ревизионното производство, поради което тези мерки са загубили действието си. Недопустимо било да се продължи срок, който вече бил изтекъл. На следващо място жалбоподателят твърди, че не му е връчвана последваща ЗИЗВР по реда на чл. 113, ал. 4 от ДОПК, с която срокът на ревизията да е бил удължен. Акцентира, че определението на АССГ за удължаване действието на ПОМ било постановено след приключване на ревизионното производство – 14.11.2025 г., поради което и действието на ПОМ било прекратено ex lege на посочената дата съгласно чл. 121, ал. 5 ДОПК. Допълва, че РА бил издаден след изтичане на четиримесечния срок, на 21.01.2026 г. Счита се, че определението на АССГ, с което е удължено

действието на ПОМ, не подлежи на обжалване поради неговия едностранен и едноинстанционен характер, но това не лишавало жалбоподателя от възможността да оспори законосъобразността на издаденото постановление за продължаване действието на ПОМ в настоящото производство с оглед изискванията на чл. 121, ал. 5 от ДОПК - удълженият срок на действие на ПОМ да не е по-дълъг от срока на ревизията.

Сочи се още, че решението на директора на ТД на НАП е необосновано и не се подкрепя от събраните в хода на ревизията доказателства, т.к. при издаване на постановлението публичният изпълнител не бил изложил мотиви относно наличието на предпоставките за налагане на ПОМ, а без да се мотивира е продължил тяхното действие, позовавайки се на нормата на чл. 121, ал. 6 от ДОПК. Не била спазена разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 ДОПК.

Твърди се, че при постановяване на обжалваното решение директорът на ТД на НАП не е обсъдил възражението, че е нарушена последователността за налагане на ПОМ съобразно размера на сумата, чието обезпечение се търси, което представлявало нарушение на нормата на чл. 195, ал. 6 ДОПК, както и не е взел предвид и възраженията за несъразмерност в стойността на обезпеченото имущество и размера на дълга, определен с РА. Допълва, че било постигнато свръхобезпечение по чл. 195, ал. 7 ДОПК.

Излага доводи, че не била обоснована обезпечителната нужда. Смисълът на ПОМ било да се наложи обезпечение на бъдещо вземане, чийто размер не е установен по основание и размер. При издаден РА не било оправдано мерките да продължават да тежат върху цялото налично имущество на данъчнозадълженото лице. Не била обсъдена разпоредбата на чл. 198, ал. 3 във връзка с чл. 213 ДОПК, а именно – по отношение на вещите, които не подлежат на принудително изпълнение. Твърди се, че стойността само на единия от имотите би бил обезпечил изцяло дълга. Органите по приходите не били предприели мерки за събиране на вземането от дружеството длъжник – „КОРЕКТ КЪНСТРАКШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], което продължавало да осъществява търговска дейност, а по отношение на жалбоподателя, чиято отговорност била субсидиарна по смисъла на чл. 19, ал. 1 ДОПК. Отделно, обезпечителната нужда била отпаднала, тъй като публичните вземания на дружеството, за което била ангажирана отговорността му, били установени по основание и размер с РА от 21.01.2026 г. Заклучва, че с наложените обезпечителни мерки неоправдано са създадени затруднения за посрещане на ежедневните битови и финансови нужди, банковите сметки били блокирани, като не бил в състояние да задоволява разходите за битови, социални и образователни потребности на неговите две малолетни деца. Не било възможно да реализира инвестиционните си намерения по отношение на имотите поради наложената им възбрана.

Предвид изложеното моли да бъде отменено обжалваното решение и да бъде постановено друго, с което да се отмени постановление за продължаване действието на наложените ПОМ на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, с изх. № С.-139-0000232/04.02.2026 г. на публичен изпълнител. Алтернативно – моли да се остави възбрана само върху единия имот с идентификатор 12084.2761.2750, воден в регистрите на [населено място], [населено място]. Претендира разноски. В открито съдебно заседание жалбоподателят В. Б. Т., редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата, моли да бъдат отменени обжалваното решение и постановлението на публичния изпълнител. Установили се били обстоятелства, свързани с отпадане на основанията за налагане на обезпечителни мерки. С влязло в сила решение на директора на дирекция ОДОП – С. бил отменен ревизионният акт, въз основа на който е допуснато обезпечение по силата на чл. 225, ал. 1, т. 1 ДОПК. Отмяната на ревизионния акт повличала прекратяване на изпълнителното производство по описа на публичния изпълнител. Соци, че с влязло в сила решение на АССГ били отменени и самите обезпечителни мерки, чието

продължаване било допуснато от публичния изпълнител с обжалваното постановление. Акцентираща, че същите необосновано и в нарушение на принципа за съразмерност продължавали да тежат повече от 10 месеца върху имуществото на жалбоподателя, без да били налице валидно изпълнително основание и доказана обезпечителна нужда. Не претендираща разноски.

С допълнителна молба се моли да бъдат зачетени последиците при решаване на адм. дело № 9524/2025 г. по описа на АССГ. Подробни съображения за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него постановление са изложени в депозирана писмена защита. Сочат се новонастъпили обстоятелства от значение за предмета на делото – отмяна на РА, във връзка с който са наложени процесните ОМ, и отмяна с влязло в сила решение на ПНПОМ, чието действие е продължено с процесното постановление, като се акцентира върху отпадане на основанията за продължаване на ПОМ, въобще – липсвало основание, за да е допустимо налагането на ПОМ. Приложение намирала разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 2 и ал. 2 ДОПК – служебно да бъдат вдигнати наложените запори и възбрани. Твърди се, че от преценката на новия ревизиращ екип зависело дали ще бъде наложено ново обезпечение и в какъв размер /по аргумент от чл. 195, ал. 1, т. 3 ДОПК/. Акцентираща, че действието на наложените ПОМ е допустимо да се продължава с ОМ от същия вид и върху същото имущество по чл. 121, ал. 6 ДОПК, но в случая необосновано и в нарушение на чл. 121, ал. 4 ДОПК и принципа за съразмерност ОМ тежали върху имуществото на жалбоподателя повече от 10 месеца. Твърди се, че с отмяната на РА се считат прекратени наложените ОМ. Поддържането на ОМ с особено големи размери не кореспондираше с реалната обезпечителна нужда. Стойността на запорираното и възбраненото имущество надхвърляло многократно размера на вземанията по РА. Моли за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него постановление.

Ответникът – директор на ТД на НАП - С., редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна, а оспореното решение - потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендираща юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, след като се запозна с твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, формира следното от фактическа страна:

1. Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220525002782-020-001/11.06.2025 г., издадена от началник сектор при ТД на НАП С. /л. 41/, връчена по електронен път на 16.06.2025 г. /л. 43/, е възложена ревизия на В. Б. Т., за установяване на отговорността му за задълженията на „КОРЕКТ КЪНСТРАКШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за корпоративен данък за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. и от 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г. и за данък върху добавената стойност за периода от 01.09.2023 г. до 30.09.2023 г. и от 01.11.2024 г. до 30.11.2024 г. Издадена са заповеди за изменение на ЗВР, като със ЗИЗВР № Р-22220525002782-020-003/14.10.2025 г. /л. 47/, връчена по електронен път на 16.10.2025 г. /л. 49/, е указан срок за завършване на ревизията - до 14.11.2025 г.

2. Ревизията е приключила с издаването на РА № Р-22220525002782-091-001/21.01.2026 г. от възложилия ревизията и главния инспектор по приходите – ръководител на ревизията /л. 50 – л. 55/, като по отношение на В. Б. Т. са установени задължения, както следва за корпоративен данък за 2019 г. и за 2023 г. и за ДДС за м. 09.2023 г. – сумата в общ размер на 191 907,91 евро, в която са включени и лихвите. РА е връчен по електронен път на 30.01.2026 г. /л. 56/.

С решение № 494/09.04.2026 г. директора на дирекция ОДОП С. /л. 91 - л. 97/ е отменен РА № Р-22220525002782-091-001/21.01.2026 г. на органи по приходите на ТД на НАП - С. и е върната административната преписка на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, като е указан 30-дневен срок от връчване на решението да бъде издадена нова заповед за извършване на

ревизия за посочените видове задължения и периоди от друг ревизиращ екип в срока по чл. 114. ал. 1 - 4 от ДОПК и провеждане на ревизионно производство съобразно указанията, изложени в мотивите на решението.

3. В хода на ревизионно производство е издадено от главен инспектор по приходите при ТД на НАП – С. /ръководител на ревизията/ мотивирано искане за предварително обезпечение от 03.07.2025 г. /л. 22 – л. 23/, като е посочен очакван размер на задълженията на лицето - общо 368 974,14 лв. /188 653,48 евро/.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ изх. № С.-023-0002162/04.08.2025 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП – С. /л. 24 – л. 26/, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК на В. Б. Т. са наложени следните обезпечителни мерки:

3.1. Възбрана върху следните недвижими имоти, подробно описани в постановлението:

- 2/8 идеални части от поземлен имот, К. 32216.2310.49, находящ се в [населено място], местност „Б. брег“, с площ 4500 кв. м., с трайно предназначение на територията: земеделска, и начин на трайно ползване: нива, придобит с нотариален акт № 55/29.03.2021 г., с данъчна оценка /за недвижими имоти/ – 159,88 лева за съответната част;

- 2/8 идеални части от поземлен имот, К. 32216.2310.50, находящ се в [населено място], местност „Б. брег“, с площ 7798 кв. м., с трайно предназначение на територията: земеделска, и начин на трайно ползване: нива, придобит с нотариален акт № 71/11.12.2020 г., с данъчна оценка /за недвижими имоти/ 277,05 лева за съответната част;

- поземлен имот, К. 12084.2761.2743, находящ се в [населено място], район „В.“, местност „Полето“, с площ 466 кв. м., с трайно предназначение на територията: земеделска, и начин на трайно ползване: нива, придобит с нотариален акт договор за делба № 19/20.11.2023 г., с данъчна оценка /за недвижими имоти/ 2 632,20 лева;

- 2/8 идеални части от поземлен имот, К. 12084.2761.2750, находящ се в [населено място], район „В.“, местност „Полето“, с площ 621 кв. м., с трайно предназначение на територията: земеделска, и начин на трайно ползване: за второстепенна улица, придобит с нотариален акт № 46/22.07.2021 г., с данъчна оценка /за недвижими имоти/ 230,75 лева за съответната част.

3.2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД и в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД за сумата от 354 073,94 лева;

3.3. Запор върху притежаваните от лицето ценни книги:

- дялове - капиталът на юридическо лице /ЮЛ/ в размер на 1 000 лв., разпределен в 100 дяла от по 10,00 лв., 100 броя, с номинална стойност за един брой 10 лева, с издател „СОФТБИЛДИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на обща стойност 1000 лева;

- дялове - капиталът на ЮЛ в размер на 1 000 лв., разпределен в 100 дяла от по 10,00 лв., 100 броя, с номинална стойност за един брой 10,00 лв., с издател „СОФБИЛДИНГ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на обща стойност 1000 лева;

- дялове - капиталът на ЮЛ в размер на 100 лв., разпределен в 100 дяла от по 1,00 лв., 100 броя, с номинална стойност за един брой 1 лева, с издател „ПРО - СЪРВИС КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на обща стойност 100 лева.

3.4. Запор върху следните МПС:

- специализирана машина, марка „F.“, модел „T.“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама № W., с година на производство 2008 г., със застрахователна оценка 9 500 лева.

С определение по адм. д. № 12347/2025 г. по описа на АССГ е продължен срокът на наложените

спрямо В. Б. Т. с ПНПОМ от 04.08.2025 г. ПОМ до приключване на ревизионното производство и издаване на акт по чл. 119 ДОПК.

Срещу ПНПОМ от 04.08.2025 г. е подадена жалба, оставена без уважение с решение № ПО-85/21.08.2025 г. на директора на ТД на НАП - С.. Последното ведно с ПНПОМ от 04.08.2025 г. са отменени с решение по адм. дело № 9524/2025 г. по описа на АССГ, което не подлежи на обжалване.

4. На основание чл. 121, ал. 6 във вр. с чл. 195 от ДОПК с Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки /ППДНПОМ/ с изх. № С.-139-0000232/04.02.2026 г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП – С. и връчено на В. Б. Т. по електронен път на 05.02.2026 г. /л. 27 – л. 29/, е посочено установеното с РА от 21.01.2026 г. задължение – главница в размер на 149 967,53 евро и лихви в размер на 41 940,38 евро.

Продължено е действието на наложените ПОМ с постановление с изх. № С.-023-0002162/04.08.2025 г., както следва:

4.1. Възбрана върху следните недвижими имоти, подробно описани в постановлението:

- 2/8 идеални части от поземлен имот, К. 32216.2310.49, находящ се в [населено място], местност „Б. брег“, с данъчна оценка /за недвижими имоти/ – 81,74 евро за съответната част;
- 2/8 идеални части от поземлен имот, К. 32216.2310.50, находящ се в [населено място], местност „Б. брег“, с данъчна оценка /за недвижими имоти/ 141,65 евро за съответната част;
- поземлен имот, К. 12084.2761.2743, находящ се в [населено място], район „В.“, местност „Полето“, с данъчна оценка /за недвижими имоти/ 1345,82 евро;
- 2/8 идеални части от поземлен имот, К. 12084.2761.2750, находящ се в [населено място], район „В.“, местност „Полето“, с данъчна оценка /за недвижими имоти/ 117,98 евро за съответната част.

4.2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД и в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД за сумата от 181035,13 евро;

От „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД не е получен отговор на изпратеното запорно съобщение. От „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД е получен отговор на запорното съобщение на 05.02.2026 г., че сметките са запорирани и няма наложени предходни запори /л. 32/.

4.3. Запор върху притежаваните от лицето ценни книги:

- дялове - капиталът на ЮЛ в размер на 1 000 лв., разпределен в 100 дяла от по 10,00 лв., 100 броя, с номинална стойност за един брой 5,11 евро, с издател „СОФТБИЛДИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на обща стойност 511,29 евро;
- дялове - капиталът на ЮЛ в размер на 1 000 лв., разпределен в 100 дяла от по 10,00 лв., 100 броя, с номинална стойност за един брой 5,11 евро, с издател „СОФБИЛДИНГ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на обща стойност 511,29 евро;
- дялове - капиталът на ЮЛ в размер на 100 лв., разпределен в 100 дяла от по 1,00 лв., 100 броя, с номинална стойност за един брой 0,51 евро, с издател „ПРО - СЪРВИС КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на обща стойност 51,13 евро.

Запорното съобщение е изпратено да Агенцията по вписванията, като е входирано и заявление за вписване на запора на дялове в дружества на 05.02.2026 г. /л. 38/.

4.4. Запор върху следните МПС:

- специализирана машина, марка „F.“, модел „T.“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама № W., с година на производство 2008 г., със застрахователна оценка 4857,27 евро.

Запорното съобщение до СДВР е регистрирано на 05.02.2026 г. /л. 36/.

5. Срещу ППДНПОМ от 04.02.2026 г. е подадена от В. Б. Т. жалба с вх. № Ж-22-207/11.02.2026 г. по регистъра на ТД на НАП С. /л. 18 – л. 21/, като се сочи, че актът е издаден след изтичане срока на ревизионното производство, че липсват мотиви, обосноваващи обезпечителната нужда за налагане на съответните мерки, нарушена била последователността за това съобразно размера на сумата, чието обезпечение се търси, несъразмерност на ОМ с размера на дълга, посочен в издадения РА.

6. С решение № ПИ-62/24.02.2025 г. на директора на ТД на НАП – С., поправено с решение за поправка на очевидна фактическа грешка № ПИ-62-1/22.04.2026 г. на директора на ТД на НАП – С. относно годината на издаването му, на основание чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

Обжалваното ППДНПОМ от 04.02.2026 г. било издадено от компетентен орган и съдържало всички изискуеми от закона реквизити. Анализира се чл. 121, ал. 6 ДОПК, който обуславял продължаване действието на наложените ПОМ при издаден РА, като ОМ вече имали същински характер. Налице били установени и изискуеми публични задължения с РА. Публичният изпълнител действал в условията на оперативна самостоятелност, като същият следвало да действа така, че да защити публичния интерес, но да не създаде необосновано големи затруднения за задълженото лице. Цитират се разпоредбите на чл. 195, ал. 1 и ал. 2 ДОПК, като се твърди, че задълженията не били платени доброволно, което обуславяло и обезпечителната нужда. Налагането на обезпечителни мерки в случая било във връзка с гарантиране събирането на изискуеми публични вземания на длъжника в общ размер на 191 907,91 евро - към момента на издаване на постановлението. Направен е извод, че от една страна, след като публичният изпълнител е съобразил, че към датата на издаване на обжалваното постановление публичното вземане не е платено, и от друга, е установил липсата на предприети действия от страна на длъжника до момента за погасяване на задълженията, е предприел действия за принудително събиране на същите. Предвид размера на установеното задължение на длъжника и въздържането му от плащане, вкл. и чрез предлагане на начин за принудително изпълнение по чл. 214 от ДОПК, се сочи, че събирането на публичното вземане ще бъде затруднено по смисъла на чл. 195, ал. 2 от ДОПК, което налагало и неговото обезпечаване. Спазена била разпоредбата на чл. 198, ал. 1 и ал. 2 ДОПК. Не били налице основанията за отмяна на наложените ОМ по чл. 208 ДОПК. Акцентираще се, че искането за продължаване срока на наложените ОМ е изпратено в съответствие с чл. 121, ал. 4 АПК, както и, че мотивите за обезпечаване се посочват в ПНПОМ, но не и в процесното. Не били представени доказателства от жалбоподателя, че действията на публичния изпълнител блокират начина му на живот. Въпреки предоставената възможност по чл. 199 ДОПК задълженото лице не бил инициирал замяна на наложеното обезпечение, нито представил доказателства, обуславящи отмяна на обезпечението.

Решението е връчено на адресата му на 27.02.2026 г. по електронен път /л. 17/.

Административен съд София-град. Първо отделение, 85-и състав, въз основа на установената фактическа обстановка, **формира следните правни изводи:**

Жалбата е **допустима** - подадена в срок от лице с правен интерес срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, който го засяга неблагоприятно и подлежи на оспорване. В специалната разпоредба на чл. 268, ал. 1 във връзка с чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК и чл. 197, ал. 2 ДОПК се посочва актът, чиято законосъобразност се изследва в настоящото съдебно производство - решението на директора на компетентната териториална дирекция, като това се осъществява след изчерпване възможността за оспорване по административен ред на ППДНПОМ.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Решението и потвърденото с него постановление са издадени от компетентни органи по чл. 267, ал. 2, т. 5 ДОПК, съответно – чл. 167, ал. 1 ДОПК, в установената писмена форма и при спазване на процесуалните правила. Не се допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на лицето, спрямо което са продължени ПОМ.

Неведнъж настоящият съдебен състав е излагал своето становище, че е недопустимо да допълва/изменя волята на административния орган, изразяващо се в подмяна на съображенията, мотивирали преценката на органа, както и да излага мотиви по един немотивиран от административния орган акт. Действително, това становище е било обективизирано при осъществяване на съдебен контрол на актове, които не винаги са били оспорвани по административен ред, но в конкретната хипотеза все още намира приложение изложеното в ТР № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС, съгласно което липсата на мотиви към административния акт не е съществено нарушение тогава, когато по-горният административен орган, като е потвърдил обжалвания пред него акт, е изложил към решението си надлежни мотиви, разкриващи съображенията, по които е бил издаден, и позволяващи да се провери законосъобразността му. Съобразено с трайно установената практика в решение по адм. д. № 7183/2023 г. на ВАС, Осмо отд., следва да се посочи и, че „излагането на надлежни мотиви от горестоящия административен орган, позволяващи да се изведат съображенията, поради които е издаден административният акт, и в този смисъл обезпечаващи както правото на защита на адресата, така и надлежното упражняване на съдебния контрол, всъщност санира пропускът в процесуалното поведение на самия издател.“. В този смисъл и мотивите на решаващия орган следва да бъдат съобразени от съда при осъществяване на контрол спрямо издадения от него акт и спрямо продължаване действието на наложените ПОМ.

Спорен е въпросът издадени ли са решението, което се обжалва, и потвърденото с него постановление в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 121 ДОПК:

ал. 1 В хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

ал. 2 Предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197.

ал. 3 Предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

ал. 4 Когато в срок до 4 месеца от налагането на първата предварителна обезпечителна мярка не е издаден ревизионен акт, наложените обезпечителни мерки се смятат за прекратени, освен ако е направено искане за продължаването им пред административния съд по местонахождението на органа, наложил обезпечителната мярка. Искането може да бъде направено от публичния изпълнител или ревизираното лице.

ал. 5 Съдът проверява наличието на условията по ал. 1 за налагане на предварителни обезпечителни мерки и изпълнението на изискванията по ал. 3 и се произнася с определение в 14-дневен срок от постъпването на искането. Ако уважи искането, съдът определя срок за продължаване на мерките, не по-дълъг от срока за приключване на ревизионното производство.

Определението не подлежи на обжалване.

ал. 6 Действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

В конкретния случай не е спорно, че е образувано ревизионно производство по реда на чл. 19 ДОПК спрямо **В. Б. Т.**. На основание чл. 121, ал. 1 ДОПК е било издадено ПНПОМ на 04.08.2025 г., във връзка с което са наложени подробно описани ОМ – възбрани върху недвижими имоти, запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в две банки, запор върху притежаваните от лицето ценни книги – дялове в търговски дружества, запор върху МПС. Не е спорно и, че с определение от 27.11.2025 г. по адм. дело № 12347/2025 г. по описа на АССГ, което е окончателно, срокът на наложените ПОМ е бил удължен до приключване на ревизионното производство. Ирелевантно е в настоящото производство дали законосъобразно е удължен срокът на наложените ПОМ, като не е допустимо да се осъществява от настоящия състав съдебен контрол върху постановления по адм. дело № 12347/2025 г. по описа на АССГ съдебен акт. Твърдението, че ППДНПОМ било издадено след приключване на ревизионното производство – 14.11.2025 г., не се споделя, доколкото искането за издаването му е направено в срока по чл. 121, ал. 4 ДОПК и по този факт вече се е произнесъл друг състав на АССГ. Действително, в ЗИЗВР е посочена дата – 14.11.2025 г. за приключване на ревизията, но за резултатите от нея се съставя ревизионен доклад, срещу който могат да бъдат подадени възражения по чл. 117, ал. 5 ДОПК/, като при условията на чл. 119, ал. 2 ДОПК се издава РА или заповед за прекратяване. В конкретния случай от буквалното тълкуване на цитираните разпоредби се обуславя изводът, че ревизионното производство е приключило с издаването на РА на 21.01.2026 г., до който момент е бил продължен и срокът на наложените ПОМ съгласно определение по адм. дело № 12347/2025 г. по описа на АССГ. При това и на основание чл. 142, ал. 1 АПК следва да бъде извършена преценка от съда дали са предпоставките и условията, визирани в чл. 121, ал. 6 от ДОПК за издаване на ППДНПОМ, и спасен ли е предвиденият в същата разпоредба ред. Именно поради тяхното наличие в едномесечен срок от издаването на РА на 04.02.2026 г. е издадено законосъобразно и ППДНПОМ.

Важно е да се посочи, че не следва да се обсъждат предпоставките във връзка с законосъобразността на първоначално наложените предварителни обезпечителни мерки, в какъвто смисъл има и оплаквания на жалбоподателя, а само и единствено законосъобразността на продължаването на тяхното действие и то с издаване на постановление по реда на чл. 195 от ДОПК, обезпечаващо конкретно установените по основание и размер публични задължения. В случая са наложени обезпечителни мерки от същия вид и върху същото имущество, като се посочват установените и изискуеми публични вземания и техният размер, които всъщност се обезпечават /чл. 195, ал. 1 ДОПК/.

Приложение намира разпоредбата на чл. 142, ал. 2 АПК, съгласно която „установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания“. В съдебната практика се застъпва становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след издаването на акта и които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират

върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

От систематичното тълкуване на чл. 121, ал. 6 и чл. 195 ДОПК се обуславя извод, че ППДНПОМ се издава при наличието на две кумулативно изискуеми предпоставки - когато са били наложени предварителни ОМ и са установени и изискуеми публични вземания. В конкретния случай не е спорно, че са издадени на 04.08.2025 г. ПНПОМ и на 21.01.2026 г. РА, представляващ изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1 ДОПК.

По делото обаче са представени доказателства за отмяна на РА с решение от 09.04.2026 г. на директора на дирекция ОДОП – С., т.е. отпада основанието за налагане на ОМ по чл. 195, ал. 1 ДОПК /чл. 197, ал. 3, предл. второ във връзка с чл. 121, ал. 1 ДОПК/. Както е отбелязано в оспореното решение на директора на ТД на НАП – С., продължените ПОМ имат характер на същински ОМ, поради което те не могат да обслужват обезпечаването на предполагаемите бъдещи задължения на ревизионното производство. Действително, с решението на директора на дирекция ОДОП – С. е върната административната преписка на органа, издал заповедта за възлагане на ревизията, като е указан срок за издаване на нова заповед за извършване на ревизия за посочените видове задължения и периоди и определяне на друг ревизиращ екип в срока по чл. 114, ал. 1 - 4 от ДОПК, съответно - провеждане на ревизионно производство съобразно указанията, изложени в мотивите на решението, за събиране на доказателства поради липса на достатъчно данни за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по чл. 19 ДОПК, но от това не се следва извод, че продължените обезпечителни мерки биха имали отново характер на ПОМ, тъй като за налагането им се следва реализиране на процедурата по чл. 121, ал. 1 – ал. 3 във връзка с чл. 195, ал. 3 ДОПК, което не може да се пренебрегне в настоящото производство. В този смисъл дали е налице обезпечителна нужда не подлежи на изследване – това е въпрос при последващо налагане на ПОМ и оспорването им.

По делото са представени и доказателства за отмяна на ПНПОМ /решение по адм. дело № 9524/2025 г. по описа на АССГ/, от което се следва извод, че не съществуват ПОМ, срокът на които да е възможно да се продължи по реда на чл. 121, ал. 6 ДОПК. За да е възможно приложението на цитираната разпоредба, е необходимо да са налице наложени предварителни обезпечителни мерки, които са действащи и не са отменени или прекратени.

Липсата на посочените две предпоставки води до извод за отмяна на оспореното решение на директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него ППДНПОМ.

Въпреки изхода от спора разноси в полза на жалбоподателя не се дължат, тъй като такива изрично се сочи, че не се претендират.

Така мотивиран, **Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № ПИ-62/24.02.2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С., поправено с решение за поправка на очевидна фактическа грешка № ПИ-62-1/22.04.2026 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С., и потвърденото с него постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки с изх. № С.-139-0000232/04.02.2026 г., издадено от старши публичен изпълнител при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание § 2 ДР на ДОПК във връзка с чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ:

